

5. Πέμπτος λόγος ακυρώσεως: η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει ειδικότερα στο άρθρο 113, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 ⁽⁴⁾ και στην αρχή του υπολογισμού των εισφορών με βάση τον κίνδυνο, διότι συνεπάγεται την εφαρμογή σχετικού πολλαπλασιαστή για τον δείκτη ΘΣΠ στην περίπτωση της προσφεύγουσας. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, οποιαδήποτε διαφοροποίηση μεταξύ των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων σε επίπεδο δείκτη ΘΣΠ είναι, λόγω της πλήρους προστασίας την οποία παρέχουν τα ΘΣΠ, αντίθετη προς το σύστημα και αυθαίρετη.
6. Έκτος λόγος ακυρώσεως: τα άρθρα 6, 7 και 9 του παραρτήματος I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 αντιβαίνουν σε κανόνα δικαίου υπέρτερης ισχύος διότι θίγουν την αρχή του υπολογισμού των εισφορών με βάση τον κίνδυνο, την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή της συνεκτιμησης όλων των πραγματικών περιστατικών.
7. Έβδομος λόγος ακυρώσεως: η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει την επιχειρηματική ελευθερία της προσφεύγουσας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 16 του Χάρτη, και παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας διότι οι πολλαπλασιαστές προσαρμογής κινδύνου δεν αντιστοιχούν στο πραγματικό προφίλ κινδύνου της προσφεύγουσας, το οποίο είναι ανώτερο του μέσου όρου.
8. Όγδοος λόγος ακυρώσεως: η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στα άρθρα 16 και 20 του Χάρτη, παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και προσβάλλει το δικαίωμα χρήστης διοίκησης λόγω πρόδηλων σφαλμάτων στα οποία έχει υποπέσει το καθού ασκώντας σε πολλές περιπτώσεις εξουσία εκτιμήσεως στο πλαίσιο μεγάλων περιθωρίων που της παρέχονται.
9. Ένατος λόγος ακυρώσεως: το άρθρο 20, παράγραφος 1, πρώτη και δεύτερη φράση, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού αντιβαίνει στο άρθρο 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ⁽⁵⁾ και παραβιάζει την αρχή του υπολογισμού των εισφορών με βάση τον κίνδυνο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός 1 περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14).

⁽³⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2022 — Bayerische Landesbank κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-397/22)

(2022/C 380/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bayerische Landesbank (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Berger και M. Weber, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, από κοινού με τα παραρτήματά της, την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης της 11ης Απριλίου 2022, σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων συνεισφορών στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2022 (SRB/ES/2022/18), κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη απόφαση συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματός της I, του παραρτήματός της II και του παραρτήματός της III αφορά την συνεισφορά της προσφεύγουσας·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικός, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεχθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι νομικώς ανυπόστατη λόγω χρησιμοποίησης εσφαλμένης επίσημης γλώσσας από το καθού και ότι η προσφυγή ακυρώσεως είναι απαράδεκτη ελλείψει αντικειμένου, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι νομικώς ανυπόστατη·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους ακυρώσεως οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-396/22, Landesbank Baden-Württemberg κατά ΕΣΕ.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2022 — Deutsche Bank κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-398/22)

(2022/C 380/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Bank AG (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Berger και M. Weber, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης της 11ης Απριλίου 2022 σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών προς το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2022 (SRB/ES/2022/18) περιλαμβανομένων των παραρτημάτων της αποφάσεως αυτής, κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη απόφαση, περιλαμβανομένων των παραρτημάτων της I, II και III, αφορά την εισφορά της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση παραβιάζει την υποχρέωση αιτιολογήσεως βάσει του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και προσβάλλει το θεμελιώδες δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά το άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη, επειδή έχει ελλείψεις όσον αφορά την αιτιολογία της, ιδίως εξαιτίας της άσκησης εκ μέρους του καθού ευρείας διακριτικής ευχέρειας προβλεπόμενης από τη νομοθεσία, και επειδή δεν αποκαλύπτει τα στοιχεία άλλων οργάνων και ο δικαστικός έλεγχος της απόφασης είναι στην πράξη αδύνατος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 4 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/81⁽¹⁾ σε συνδυασμό με τα άρθρα 69 και 70 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014⁽²⁾ καθώς και τα άρθρα 16, 17, 41 και 52 του Χάρτη, διότι το καθού προσδιόρισε το ετήσιο επίπεδο-στόχο για το 2022 στο ποσό των 14 253 573 821,46 ευρώ· επικουρικός, τα άρθρα 69 και 70 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 αντιβαίνουν προς υπέρτερους κανόνες δικαίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι τα άρθρα 6, 7 και 9 καθώς και το παράρτημα I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63⁽³⁾ αντιβαίνουν προς υπέρτερους κανόνες δικαίου, μεταξύ άλλων διότι αντιβαίνουν προς την απαίτηση προσδιορισμού σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο συνεισφορών, προς την αρχή της αναλογικότητας και προς την απαίτηση να συνεκτιμώνται πλήρως όλες οι πτυχές κάθε περίπτωσης.